

Paulus Hochgatterer: Sladkost života

V rakouském maloměstě Furth am See je brutálním způsobem zavražděn postarší muž. Jediná pravděpodobná svědkyně, malá holčička Katharina, od té chvíle nepromluvila ani slovo a komisař Ludwig Kovacs se svým týmem se nemají čeho chytit. Pomůžou jim nějak ve vyšetřování zjištění místního psychiatra Raffaela Horna, který se vyzná ve svých „ovečkách“ lépe než ve vlastním životě? A jaký byl vůbec motiv k tak nevídaně brutálnímu činu?

Paulus Hochgatterer: Sladkost života

[Host](#)

2010

Překlad: Tomáš Dimter

296 stran

Zimní dny v rakouském městečku Furth am See tráví jeho obyvatelé různě. Někdo přemítá o svém životě, jiný se snaží zabránit tomu, aby jeho čistě sexuální vztah s majitelkou second-handu, nepřerostl v něco většího, další láme své dceři nohy a v neposlední řadě je tu osoba s psychopatickými sklony, která vraždí malá zvířata. Jenže je to tentýž člověk, jenž podřezal krk a rozdrtil hlavu postaršího důchodce Sebastiana Wilferta?

Jestli máte rádi čtení o místech, kde byste se rozhodně necítili jako doma, vítejte ve Furthu. Jeho obyvatelům k hororové pověsti chybí snad jen bezhlavý jezdec. Ulicemi města se šíří strach a jeho dopadům není schopna vzdorovat ani rodina místního psychiatra Raffaela Horna, jednoho z hrdinů příběhu.

Sám Raffael si vánoční svátky toho roku rozhodně představoval jinak. Bez sebevrahů, matek, které své děti považují za ďábly, psychicky narušenými duchovními, ale určitě také bez holčičky, která mlčí. Jenže osud tomu chtěl jinak a ti všichni čekají v Raffaelově čekárně na pomoc. Všem však pomoci nikdy nelze.

Násilí. Násilí a bolest jsou ústředním tématem detektivky rakouského prozaika Pauluse Hochgatterera. Zatímco úsměv by v jeho románu čtenář našel jen s pořádně velkou lupou, násilí se v různých formách objevuje takřka na každé stránce a napomáhá čtenáři vybudovat si přesný obraz tohoto sněhem

zapadaného městečka, na první pohled mírumilovného místa na břehu jezera, pod povrchem však silně rozrytého svými obyvateli.

Raffael Horn je mezi těmito obyvateli svým způsobem normální, přestože jeho synovi se zdaleka nedostalo rodičovské péče, které by mělo. Podobně Ludwig Kovacs, sic rozvedený milovník astronomie, svým přátelstvím s majitelem místní restaurace, sexuálním uspokojováním na základě domluvy a věčným pozorováním a hodnocením lidí kolem sebe působí lidštěji než mnozí jiní literární detektivové a komisaři.

Z dvojice duševně pokřivených obyvatel města, které společně s Hornem a Kovacsem autor ustanovil centrálními postavami své krimi, je tou zajímavější malý chlapec, jenž se identifikuje s postavou Dartha Vadera ze Star Wars a na slovo poslouchá svého imperátora, staršího psychopatického bratra, jenž už krátce seděl i ve vězení. Jen o něco málo nevýrazněji působí místní farář a učitel matematiky a náboženství Bauer, jenž miluje běh na dlouhé tratě, i během bohoslužeb poslouchá ve sluchátkách muziku a v mysli si uchovává vzpomínky na dceru a ženu, které nikdy neměl.

Paulus Hochgatterer využil v románu bohaté zkušenosti z vlastní psychiatrické praxe a na obsahu knihy je to příjemně cítit. Přestože některé pasáže mohou působit na první pohled až příliš odborně nebo učeně, ani na chvíli se v nich neztrácíte. Hochgatterer mistrně vykresluje své hrdiny, čímž činí místo činu i celé městečko výrazně živelnějším, než na co jsme v rámci detektivního žánru zvyklí.

Vyzrálé působí i autorův strohý vypravěčský styl, jenž vás v mžiku oka dostává do kontaktu s románem a dokáže vás u něj také udržet. Ačkoliv mnohá nahozená témata zůstávají nedotažená, což by konzervativnějšímu čtenáři mohlo působit potíže, Paulus Hochgatterer má českému čtenáři rozhodně co nabídnout. Do Rakouska to koneckonců není tak daleko, abychom tamní literaturu ignorovali. Zvláště, když nám může leccos prozradit o nás samých.
